

pianist aan het klavier voor. Als elk ander schilder, die uitsluitend dat maakt, waardoor zijn oogen getroffen worden, heeft Bieling den schoonheidsindruk ondergaan van het zwarte instrument met de blanke muziekbladen, van den zwarten kop van den musicus boven de zwarte jas; doch d a a r b i j heeft hij aanschouwd de beweging van armen en handen, het vastgrijpen in de toetsen; en dit geziene was hem meer, daar hij hier vond de gedachte. Door het verschuivende in de teekening hiervan, wordt de hoofdaandacht hier vastgegrepen; gaat bezieling en stuwkracht hier van uit, voelt men dat een geestelijke strooming door deze ledematen gaat, zielvoller, levendiger dan mogelijk ware bij een gewoon naturalistische teekening. De stroomingen en woelingen van de muziekklanken zijn zichtbaar in de ruimte. Zoo is deze teekening een waarlijk schoone uiting van dit nieuwe streven, dat de vizie geenszins verloochent, doch er niet genoeg aan heeft.

Bieling heeft in een vroegere periode aquarellen van cactussen gemaakt, waarin uitsluitend naar het karakter dezer zonderlinge planten gezocht werd. Hierna is hij naar stijl gaan zoeken. Vervolgens met liefde tot de natuur teruggekeerd, met behoud van wat hij aan stijl verkregen had. Zijn landschappen van den allerlaatsten tijd hebben een schoone rust; het harde gaat eruit. Te Hillegersberg, hoe dicht bij Rotterdam, vond hij stilte en liefelijke dorpscheit genoeg, om kalmte te krijgen. De boomen- en bloemenrijke tuintjes liggen er als in het water; aan alle kanten zijn slooten, en er bij of er achter de groote plassen.

Voor moes-, doch ook voor bloementuinen, is overal met ruimte gewoekerd; zoo vindt men hier dikwijls een weelde van kleuren en daarbij het karakteristieke van kleinheid en dikwijls van ouderwetschheid. Blond helder zonlicht, teeder en vriendelijk, schijnt in de tuinen van deze stille buitenhuizen, die zelf diep-gedoken onder de boomen zich verschuilen. In de frissche groene grasperken rijzen de rhododendronperken; kamperfoelie omwindt het netwerk, waarlangs de bloeiende trossen zich dicht opeengedrongen slingeren, de geurige kelkjes naar

het licht gekeerd, en kleine lage planten kleuren er weelderig langs de paden.

Bij een donkeren hoek onder de boomen, worden de statig hoog-opspruitende lupinatrossen als het ware omschudt door die diep-donkere schaduw er achter; vriendelijk lachen daarvoor de geeltjes van de Oost-Indische kers.

In verscheidene van deze dingen heeft Bieling de vizie van de natuur krachtig en intens, zuiver weergegeven, zoodat het brok natuur voor ons leeft in frissche bloeien groei- en zonne-

H. F. BIELING, PORTRET VAN EEN DAME.

kracht, levensecht.

In de figuur-doeken heeft hij nog niet de harmenie bereikt. Hevig spreekt er de drang om de gedachte te uiten, en de fantazie hierin ontwikkeld, de verwerking van de gedachte, het innerlijke, met het plastische, het zichtbare, is als geheel, als compositie nog niet evenwichtig; m.a.w. de dingen zijn schooner gedacht dan gegeven.

* * *

Bieling, Rotterdammer van geboorte, is